

Koy Verdim Kendimi

– Ahmet Yüksel · 06 Ekim 2017

İnleyip giderken, hayat yolunda
Koy verdim kendimi, esen rüzgâra
Dağlarda ağaçlar yaprak dökerken
Koy verdim kendimi esen rüzgâra

Son bahar rüzgârı, serin eserken
Yaşamak gelmiyor, benim içimden
Yükümle sırtımda, yorgun giderken
Koy verdim kendimi esen rüzgâra

Savrulup dururken, esen yellerde
Konuşup dururum, kendi kendimle
Rüzgârlar eserken, hazan gününde
Koy verdim kendimi esen rüzgâra

Karşıdan bakarken, karşı dağlara
Hem bahar hem yazım gelir aklıma
Kaldım' da ömrümde yalnız başıma
Koy verdim kendimi esen rüzgâra.

Kul Yüksel adımdır, güneş ıştırken
Kalkar' da bakarım, her gün dağlara
Dağ kokan rüzgârlar, koku yayarken
Koy verdim kendimi esen rüzgâra

06 Ekim 17

Ahmet Yüksel Şanlı er